

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UŽDAROSIOS AKCINĖS BENDROVĖS „B“ 2025-04-15 SKUNDO**

2025 m. birželio d. Nr. S-2025/ (7-2025/61)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos pirmininkės Vilmos Vildžiūnaitės, narių Gvidos Ivanauskienės, Kristinos Jakštienės, Raimondos Juodkaitės, Jurgitos Narkevičiūtės (pranešėja), išnagrinėjo uždarnosios akcinės bendrovės „B“ (toliau – Pareiškėja, mokesčių mokėtoja) 2025-04-15 skundą dėl Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Muitinės departamentas, centrinis mokesčių administratorius) 2025-03-26 sprendimo Nr. 1AE-116 (toliau – Muitinės departamento sprendimas, skundžiamas sprendimas). Muitinės departamento atstovė M.S. 2025-05-06 dalyvavo Komisijos posėdyje nuotoliniu būdu. Pareiškėja ir / ar jos atstovas Komisijos posėdyje nedalyvavo (Pareiškėja pateikė 2025-05-05 prašymą skundą posėdyje nagrinėti jai nedalyvaujant).

Komisija n u s t a t ė:

Pareiškėja pateiktame skunde prašo panaikinti Muitinės departamento sprendimą, kuriuo jai, kaip tranzito procedūros vykdytojai, už tinkamai neįvykdytą Sąjungos tranzito procedūrą (neva paskirties muitinės įstaigoje krovinių poste „Savanoriai“ nustatytas prekių – „men boys shirt“ („vyriški marškiniai“) – svorio trūkumas) pagal įformintą tranzito deklaraciją T1 Nr. 24LTVR500000011232 (2024-04-02) (toliau – tranzito deklaracija Nr. 24LTVR500000011232, ginčo tranzito deklaracija), apskaičiuota mokesstinė prievolė muitinei: 568 Eur muitas, 1 113 Eur pridėtinės vertės mokestis (toliau – PVM), 84 Eur PVM delspinigiai ir skirta 60 proc. vidutinio dydžio 1 009 Eur bauda.

Pareiškėjos teigimu, yra pagrindas pripažinti ginčo muitinio tranzito procedūrą įvykdyta tinkamai, kadangi (1) krovinio siuntėjas „H“ 2024-04-05 rašte nurodė, kad svorio neatitikimas atsirado dėl techninės klaidos, nurodant neteisingą krovinio bruto svorį; (2) krovinių iš Didžiosios Britanijos iki Lietuvos lydėjusiam CMR Nr. 3416156 nurodytas krovinio kiekis sudaro 9 pakuotes; (3) 9 pakuotės yra nurodytos ir Lydinčiajame dokumente Nr. 24GB00024615F1EFC0 (2024-03-28) bei ginčo tranzito deklaracijoje T1 Nr. 24LTVR500000011232; (4) prekes lydėjusioje sąskaitoje BR001 nurodytas visas prekių kiekis vienetais sudaro 554 vienetus; (5) įgaliotas gavėjas bei krovinio gavėjas – UAB „D“ krovinių priėmė CMR nenurodydamas krovinio trūkumo ir / ar krovinio ar jo pakuotės pažeidimų, t. y. kroviny UAB „D“ buvo pristatytas nepakeisto pavidalo; (6) Pareiškėja 2024-11-28 gavo iš UAB „D“ prekių pirkėjo raštą, kuriuo šis patvirtino, kad buvo gauti visi 554 (*Komisijos pastaba*. Skunde dėl klaidos nurodyta 545) vienetai prekių, prekės pristatytos be pažeidimų ir pretenzijų dėl prekių trūkumo nėra. Pareiškėjos nuomone, sprendžiant dėl išgabento krovinio kiekio, turi būti remiamasi ne tik krovinio svoriu, bet ir kitais mato vienetais, kurie apibrėžia ginčo krovinio kiekį, kuriam buvo suforminta tranzito procedūra.

Pareiškėja pažymėjo, kad su skundu Komisijai teikia iš prekių pirkėjo gautą importo deklaraciją Nr. 10228010/130524/5117590, kurios 6 pozicijoje nurodytas prekių kiekis vienetais

sutampa su prekes lydėjusioje sąskaitoje Nr. BR001 nurodytu prekių kiekiu vienetais bei prekių pirkėjo (Sankt Peterburgo įmonės OOO „S“ 2024-11-28 raštas) patvirtintu gautu prekių kiekiu, t. y. iš Didžiosios Britanijos į Lietuvą buvo atgabenta ir iš Lietuvos į Rusiją išvyko 554 vienetai prekių.

Pareiškėjos teigimu, iš visų pirmiau išvardintų duomenų akivaizdu, kad visos iš Didžiosios Britanijos su Lydinčiuoju dokumentu Nr. 24GB00024615F1EFC0 atkeliavusios prekės buvo pateiktos muitinės kontrolei, o Pareiškėja, kaip tranzito procedūros vykdytoja, nepadarė tranzito procedūros pažeidimo, nes prekės faktiškai nebuvo paimitos iš muitinės priežiūros.

Priešingos pozicijos laikosi mokesčių administratorius. Muitinės departamentas, išnagrinėjęs Pareiškėjos 2024-11-28 skundą dėl Vilniaus teritorinės muitinės (toliau – Vilniaus TM) 2024-11-11 sprendimo Nr. 18KPE-538, ginčijamu sprendimu patvirtino Vilniaus TM sprendimą, kuriuo, kaip minėta, tranzito procedūros vykdytojai Pareiškėjai už tinkamai neįvykdytą Sąjungos tranzito procedūrą pagal ginčo deklaraciją Nr. 24LTVR500000011232 (2024-04-02) apskaičiuota minėta mokestinė prievolė muitinei.

Vilniaus TM sprendime dėl skirtos baudos nurodyta, jog pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 139 straipsnio 1 dalį mokesčių mokėtojai skiriama nuo 20 iki 100 procentų trūkstamos mokesčio sumos dydžio bauda, o skiriant baudą vertinamos asmens atsakomybę lengvinančios bei sunkinančios aplinkybės ir baudos dydis skaičiuojamas nuo baudos vidurkio (MAĮ 140 straipsnio 5 dalies 1 punktas). Vilniaus TM, atsižvelgdama į tai, kad nustatyta tik viena atsakomybę lengvinanti aplinkybė – Pareiškėja bendradarbiavo su muitine teikdama dokumentus, nuo apskaičiuotų mokesčių sumos skyrė baudos vidurkio dydžio 60 proc. baudą.

Skundžiamame sprendime nurodyta, kad 2024-04-02 prekėms („men boys shirt“ („vyriški marškiniai“), 363,770 kg, prekės kodas 62020) įforminta Sąjungos tranzito procedūra pagal ginčo deklaraciją T1 Nr. 24LTVR500000011232 (2024-04-02). Krovinys nukreiptas į Vilniaus TM krovinių postą „Paneriai“ ir išleistas į paskirties įstaigą neplombuotoje transporto priemonėje. 2024-04-03 Nacionalinės tranzito kontrolės sistemoje buvo užfiksuotas krovinio atvykimas į paskirties muitinės įstaigą. Konstatuota, kad 2024-04-05 ginčo tranzito deklaracijos T1 Nr. 24LTVR500000011232 būsena pervesta į „laukiama sprendimo“. Atlikus patikrinimą, nustatytas atgabentų prekių 160,770 kg svorio trūkumas (vietoj 363,770 kg rasti 203,00 kg). Nustatyta, kad 2024-04-02 prekė („vyriški marškiniai“, 363,770 kg) kartu su kitomis prekėmis buvo atgabenta iš Didžiosios Britanijos į įgaliotojo gavėjo Pareiškėjos laikinojo saugojimo sandėlį su Lydinčiuoju dokumentu Nr. 24GB00024615F1EFC0 (2024-03-28). Pareiškėja, turinti leidimą naudotis įgaliotojo gavėjo statusu, 2024-04-02 gabenimą pagal T1 Nr. 24GB00024615F1EFC0 užbaigė be neatitikimų ir tą pačią dieną įformino tranzito procedūrą pagal ginčo deklaraciją T1 Nr. 24LTVR500000011232 tolesniam prekių gabenimui, paskirties muitinės įstaiga – krovinių postas „Savanoriai“, prekių gavėjo – UAB „D“ laikinojo saugojimo sandėlis, kuriame, pasvėrus krovinį, nustatytas prekių 160,770 kg svorio trūkumas. Vilniaus TM 2024-04-22 raštu Nr. (8.1)/16-2VE-4396 paprašė Pareiškėjos pateikti dokumentus, kurie paaiškintų, kur ir kokiomis aplinkybėmis galėjo atsirasti prekių trūkumas. Pareiškėja atsakymo nepateikė. Vilniaus TM konstatavo, kad trūkstamam prekių kiekiui, kuris paimtas iš muitinės priežiūros, atsirado importo skola muitinei pagal 2013-10-09 Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodekso (toliau – Sąjungos muitinės kodeksas) 79 straipsnio nuostatas.

Skundžiamame sprendime pažymėta, kad Pareiškėja skunde nurodė, jog į UAB „D“ buvo pristatytas visas nepakeisto pavidalo krovinys (9 dėžės), tačiau pačių dėžių turinys tikrintas nebuvo, o 2024-04-05 raštu prekių eksportuotojas „H“ (GB) patvirtino, kad krovinio bruto svoris dėl techninės klaidos buvo nurodytas neteisingai.

Muitinės departamentas, vadovaudamasis Sąjungos muitinės kodekso 15 straipsnio 2 dalies a punktu, šiuos Pareiškėjos skundo argumentus laikė nepagrįstais¹. Taip pat pažymėjo, kad Pareiškėja naudojosi įgaliotojo gavėjo ir siuntėjo statusu, t. y. Pareiškėja, užbaigdama tranzito procedūrą, vykdytą pagal Lydinčiąjį dokumentą T1 Nr. 24GB00024615F1EFC0 be pažeidimų, patvirtino, kad atvyko būtent tokios prekės ir toks jų kiekis, koks nurodytas šioje tranzito deklaracijoje, bei kad toks pat prekių kiekis iš jos sandėlio išvyko pagal ginčo tranzito deklaraciją T1 Nr. 24LTVR500000011232. Priešingu atveju, Pareiškėja² privalėjo nedelsdama informuoti apie prekių trūkumą paskirties muitinės įstaigą, tačiau tai padaryta nebuvo. Taigi, kaip nurodyta skundžiamame sprendime, neinformavusi muitinės apie krovinio, atgabento iš Didžiosios Britanijos su Lydinčiuoju dokumentu T1 Nr. 24GB00024615F1EFC0, svorio trūkumą, Pareiškėja patvirtino ir prisiėmė atsakomybę už tokį prekių kiekį, koks nurodytas tranzito deklaracijose ir lydinčiuose dokumentuose. Muitinės departamentas pažymėjo, kad tranzito procedūros vykdytoja Pareiškėja yra atsakinga už visų nepakeisto pavidalo prekių ir būtinos informacijos pateikimą paskirties muitinės įstaigai per nustatytą terminą³. Muitinės departamentas taip pat akcentavo, kad dėl baigtos su neatitikimais Sąjungos tranzito procedūros su ginčo tranzito deklaracija T1 Nr. 24LTVR500000011232 (2024-04-02), vadovaujantis Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnio 2 dalies a punktu, atsirado skola muitinei.

Komisija k o n s t a t u o j a:

Pareiškėjos skundas tenkintinas iš dalies, o Muitinės departamento 2025-03-26 sprendimas Nr. 1AE-116 naikintinas ir Pareiškėjos skundas perduotinas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Dėl Muitinės departamento atstovės prašymo.

Posėdžio Komisijoje metu Muitinės departamento atstovė dėl neteisingai nustatyto mokestinės prievolės dydžio paprašė Komisijos Pareiškėjos skundą gražinti centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo. Atstovė paaiškino, kad, nustatant Pareiškėjai mokestinę prievolę, dėl techninės klaidos buvo neteisingai nurodytos mokesčių ir su jais susijusių sumų dydžiai. Atstovė nurodė, kad faktiškai tuo pačiu metu buvo nagrinėjamos dvi situacijos, sprendžiant, ar Pareiškėja tinkamai užbaigė tranzito procedūras, t. y. ginčo situacijoje buvo sprendžiamas klausimas dėl Pareiškėjos vykdyto tranzito procedūros tinkamo užbaigimo pagal ginčo tranzito deklaraciją T1 Nr. 24LTVR500000011232 (2024-04-02), o kitu atveju – pagal Pareiškėjos įformintą tranzito deklaraciją Nr. 24LTVR5000000110E2 (2024-04-02). Todėl, kaip paaiškino Muitinės departamento atstovė, Vilniaus TM atskiruose sprendimuose, kurie buvo priimti tą pačią dieną, t. y. 2024-11-11, dėl techninės klaidos įrašė neteisingas mokestinės prievolės sumas. Komisija nurodo, kad taip pat yra gavusi Pareiškėjos 2025-04-08 skundą dėl Muitinės departamento 2025-03-21 sprendimo Nr. 1AE-114, kuriame spręstas klausimas dėl Pareiškėjos tinkamo tranzito procedūros užbaigimo pagal tranzito deklaraciją T1 Nr. 24LTVR5000000110E2 (2024-04-02). Muitinės departamento atstovė pažymėjo, jog prašo Komisijos abu Pareiškėjos skundus (2025-04-08 ir 2025-04-15) gražinti centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Iš bylos medžiagos matyti, kad **ginčo atveju:**

- Vilniaus TM 2024-11-11 sprendime Nr. 18KPE-538 Pareiškėjai apskaičiuota skola muitinei: 568 Eur mitas, 1 113 Eur PVM, 1 009 Eur PVM bauda;

¹ Vadovaujantis Sąjungos muitinės kodekso 15 straipsnio 2 dalies a punktu, asmuo, teikdamas muitinei deklaraciją, prisiima atsakomybę už pateiktos informacijos tikslumą ir išsamumą.

² Vadovaujantis 2015-11-24 Komisijos Įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447, kuriuo nustatomos išsamios tam tikrų Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, nuostatų įgyvendinimo taisyklių 315 straipsnio 1 dalies d punktu.

³ Vadovaujantis Sąjungos muitinės kodekso 233 straipsnio 1 dalies a punktu, tranzito procedūros vykdytojas yra atsakingas už visų nepakeisto pavidalo prekių ir būtinos informacijos pateikimą paskirties muitinės įstaigai per nustatytą terminą ir nepažeidus muitinės taikomų prekių identifikavimo priemonių.

- Vilniaus TM 2024-11-12 pranešime Nr. 336 nurodyta, kad Vilniaus TM įtraukė į apskaitą 2024-11-11 sprendimu Nr. 18KPE-538 apskaičiuotus mokesčius ir susijusias sumas: 1 313 Eur PVM, 84 Eur PVM delspinigius, 788 Eur baudą;

- Muitinės departamento 2025-03-26 sprendime Nr. 1AE-116 nurodyta, kad Pareiškėjai apskaičiuota: 1 113 Eur PVM, 84 Eur PVM delspinigiai, 568 Eur maitas, 1 009 Eur bauda.

Iš kitos Komisijoje nagrinėjamos mokestinės bylos medžiagos (Pareiškėjos 2025-04-08 skundas dėl Muitinės departamento 2025-03-21 sprendimo Nr. 1AE-114) matyti:

- Vilniaus TM 2024-11-11 sprendime Nr. 18KPE-537 Pareiškėjai apskaičiuota skola muitinei: 1 313 Eur PVM, 788 Eur PVM bauda;

- Vilniaus TM 2024-11-12 pranešime Nr. 337 Pareiškėjai nurodyta, kad Vilniaus TM įtraukė į apskaitą 2024-11-11 sprendimu Nr. 18KPE-537 apskaičiuotus mokesčius ir susijusias sumas: 1 113 Eur PVM, 70 Eur PVM delspinigius, 568 Eur maitą, 22 Eur maito delspinigius, 1 009 Eur baudą;

- Muitinės departamento 2025-03-21 sprendime Nr. 1AE-114 nurodyta, kad Pareiškėjai apskaičiuota: 1 313 Eur PVM, 70 Eur PVM delspinigiai, 568 Eur maitas, 22 Eur maito delspinigiai, 788 Eur bauda.

Iš pateiktų duomenų nustatyta, kad ne tik yra sumaišytos mokestinės prievolės sumos ir įrašytos į skirtingus tiek Vilniaus TM, tiek Muitinės departamento sprendimus, tačiau skiriasi ir jų dydžiai. Komisija, įvertinusi posėdyje Muitinės departamento atstovės įvardintus ir šiame sprendime išvardintus mokestinės prievolės apskaičiavimo prieštaravimus ir neatitikimus, pritaria Muitinės departamento prašymui Pareiškėjos skundą grąžinti centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo. Komisija pažymi, kad Pareiškėjos skundas yra grąžintinas ne tik dėl nurodytų priežasčių, tačiau ir dėl toliau išdėstytų aplinkybių.

Dėl mokestinio ginčo esmės.

Mokestinis ginčas šioje byloje yra kilęs dėl nurodymo Pareiškėjai sumokėti 568 Eur maitą, 1 113 Eur PVM, 84 Eur PVM delspinigius, 1 009 Eur baudą (šios mokestinės prievolės sumos nurodytos ginčijamame sprendime), mokesčių administratoriui konstatavus, kad tranzito procedūra, Pareiškėjos įforminta pagal ginčo deklaraciją Nr. 24LTVR50000011232 (2024-04-02), nebuvo tinkamai užbaigta, t. y. prekės („men boys shirt“ („vyriški marškiniai“), svoris 363,770 kg, prekės kodas 62020) atvyko į paskirties muitinės įstaigą – krovinių postą „Savanoriai“, į prekių gavėjo – UAB „D“ laikinojo saugojimo sandėlį, kuriame 2024-04-05 atlikus patikrinimą, buvo nustatytas prekių 160,770 kg trūkumas (buvo rasti 203,00 kg).

Pareiškėja nesutiko su skundžiamu sprendimu ir Komisijai nurodė, kad iš visų jos mokesčių administratoriui pateiktų įrodymų matyti, jog ginčo tranzito procedūra užbaigta tinkamai. t. y. iš Didžiosios Britanijos į Lietuvą buvo atgabenta ir iš Lietuvos į Rusiją išvyko 554 vienetai prekių. Pareiškėjos nuomone, sprendžiant dėl išgabento krovinio kiekio, turi būti remiamasi ne tik krovinio svoriu, bet ir kitais mato vienetais. Prekių svorio neatitikimas atsirado dėl techninės klaidos, nurodant neteisingą krovinio bruto svorį (krovinio siuntėjo „H“ 2024-04-05 raštas). Pareiškėja pažymėjo, kad su skundu Komisijai teikia iš prekių pirkėjo gautą importo deklaraciją Nr. 10228010/130524/5117590, kurios 6 pozicijoje nurodytas prekių kiekis vienetais sutampa su prekės lydėjusioje sąskaitoje Nr. BR001 nurodytu prekių kiekiu vienetais bei prekių pirkėjo (Sankt Peterburgo įmonė ООО „S“) patvirtintu gautu prekių kiekiu (554 vienetai).

Nagrinėjamas mokestinis ginčas tarp Pareiškėjos ir mokesčių administratoriaus iš esmės kilo dėl vertinimo, ar Pareiškėjos pateikti rašytiniai įrodymai patvirtina, jog tranzito procedūra, Pareiškėjos įforminta pagal ginčo deklaraciją Nr. 24LTVR50000011232 (2024-04-02), buvo užbaigta tinkamai, t. y., Pareiškėjos teigimu, visos iš krovinio siuntėjo paimitos prekės buvo pristatytos prekių gavėjui. Dėl ginčo santykiams taikytų Sąjungos muitinės kodekso, Įgyvendinimo reglamento ir MAĮ nuostatų ginčo nėra. Komisija bylą spręs pagal Pareiškėjos pareikštus konkrečius reikalavimus. Kaip jau nurodyta šiame sprendime, mokestinės nepriemokos apskaičiavimas yra netikslus / prieštaringas ir su šia išvada Muitinės departamentas sutinka.

Komisija atkreipia dėmesį, kad pagal MAĮ 67 straipsnio 1 dalies nuostatas, mokesčių administratorius privalo pagrįsti jo mokesčių mokėtoju apskaičiuotas mokesčio ir su juo susijusias sumas. Aiškindamas šio straipsnio nuostatų turinį, Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) ne kartą yra konstatavęs, kad įrodinėjimo pareiga (lot. *onus probandi*) yra paskirstyta tarp mokesčių administratoriaus ir mokesčių mokėtojo. Mokesčių administratorius privalo tam tikrais duomenimis pagrįsti mokesčių mokėtoju apskaičiuotas mokesčio ir su juo susijusias sumas (t. y. jis turi turėti atitinkamus įrodymus, priimdamas ir grįsdamas savo sprendimus, nes priešingu atveju tokie sprendimai būtų niekiniai), o mokesčių mokėtojas, nesutikdamas su mokesčių administratoriaus apskaičiuoto mokesčio ir su juo susijusiomis sumomis, privalo pateikti duomenis, kurie pagrįstų, kodėl mokesčiai ir su juo susijusios sumos yra apskaičiuotos neteisingai. Nustačius, kad mokesčių administratorius pateikė pakankamai duomenų, įrodančių mokesčio ir su juo susijusių sumų apskaičiavimo pagrįstumą bei teisingumą, mokesčių mokėtoju, kuris nesutinka su mokesčių administratoriaus apskaičiavimu, tenka pareiga įrodyti, jog mokesčių administratorius neteisingai apskaičiavo mokesčio ir su juo susijusias sumas. Mokesčių mokėtojas, norėdamas paneigti mokesčių administratoriaus apskaičiuotą konkretų mokesčių, privalo pateikti pagrįstus argumentus ir juos pagrindžiančius naujus įrodymus, lemiančius nustatyto mokesčio dydžio neteisingumą⁴.

Komisija, įvertinusi byloje esančią medžiagą ir Pareiškėjos pateiktus rašytinius įrodymus, konstatuoja, kad ginčo atveju mokesčių administratorius neturėjo pakankamo pagrindo išvadai, jog Pareiškėja pristatė ne visą prekės kiekį į paskirties muitinės įstaigą – krovinių postą „Savanoriai“, į prekių gavėjo – UAB „D“ laikinojo saugojimo sandėlį. Komisija pritaria Pareiškėjos argumentams, jog nagrinėjamu atveju turėjo būti remiamasi ne tik prekės svoriu, nurodytu tiek Lydinčiąjame dokumente T1 Nr. 24GB00024615F1EFC0 (kroviny s atvyko į Lietuvą iš Didžiosios Britanijos), tiek ir ginčo deklaracijoje Nr. 24LTVR500000011232 (2024-04-02), t. y. 363,770 kg svoriu, bet ir kitais mato vienetais, kurie apibrėžia ginčo krovinio kiekį. Pareiškėjos teigimu, iš jos pateiktų įrodymų – prekes lydėjusios sąskaitos BR001, pirkėjo pateiktos importo deklaracijos Nr. 10228010/130524/5117590 (dėl šios deklaracijos vertinimo dar bus pasisakyta) matyti, kad ginčo prekių kiekis vienetais sudaro 554 vienetus, o iš CMR Nr. 3416156 (kroviny s atvyko į Lietuvą iš Didžiosios Britanijos), Lydinčiojo dokumento T1 Nr. 24GB00024615F1EFC0 (kroviny s atvyko į Lietuvą iš Didžiosios Britanijos) ir ginčo deklaracijos Nr. 24LTVR500000011232 (2024-04-02) matyti, kad krovinio kiekį sudaro 9 pakuotės.

LVAT 2013-09-09 nutartyje adm. byloje Nr. A-575-1517-13 yra išaiškinęs, jog sprendimo priėmimo faktinis pagrindas ir individuali argumentacija turi būti žinomi ne tik viešojo administravimo subjektui, priimančiam sprendimą, bet ir asmeniui, kurio atžvilgiu jis priimamas. Individualus administracinis aktas paprastai turi būti toks, kad iš jo būtų galima suprasti visuomeninių santykių esmę, subjektus, dalyvaujančius šiuose santykiuose, būtų aiškus tų visuomeninių santykių teisinis kvalifikavimas. Visiškai nesilaikant minėtų nuostatų ar laikantis tik iš dalies, pavyzdžiui, neįvardijant, kokiais teisės aktais remiantis ginčijamas administracinis aktas yra priimamas, paprastai kyla pagrįsta abejonė dėl tokio administracinio akto teisėtumo bei pagrįstumo, įgalinanti teismą, nagrinėjantį tokią bylą, skundžiamą viešojo administravimo subjekto individualų administracinį aktą panaikinti (LVAT 2008-11-19 nutartis adm. byloje Nr. A-556-1898/2008, 2008-12-19 nutartis adm. byloje Nr. A-756-2036/2008 ir kt.).

Įvertinus anksčiau aptartas aplinkybes, konstatuotina, jog mokesčių administratorius, priimdamas sprendimą dėl mokesstinės prievolės Pareiškėjai apskaičiavimo, duomenis / įrodymus, susijusius su tranzito procedūros, vykdytos pagal įformintą deklaraciją Nr. 24LTVR500000011232 (2024-04-02), tinkamu užbaigimu, vertino formaliai, atsižvelgdamas, kaip minėta, tik į krovinio svorį ir visai nevertindamas kitų Pareiškėjos pateiktų rašytinių įrodymų,

⁴ LVAT 2010-11-08 nutartis adm. byloje Nr. A-556-1527/2010, 2010-10-25 nutartis adm. byloje Nr. A-438-1147/2010, 2011-12-22 nutartis adm. byloje Nr. A-575-912/2011, 2012-05-24 nutartis adm. byloje Nr. A 442 1601/2012, 2015-10-12 nutartis adm. byloje Nr. A-1021-442/2015, 2023-06-15 nutartis adm. byloje Nr. eA-1062-1047/2023, 2024-06-19 nutartis adm. byloje Nr. eA-1684-575/2024 ir kt.).

kuriuose ginčo prekės yra apibrėžtos kitais mato vienetais, t. y. įrodymais, kurie apibrėžia ginčo prekių kiekį (9 pakuotės ir / ar 554 vienetai, kurie pristatyti prekių gavėjui Sankt Peterburgo įmonei OOO „S“ Rusijoje), kuriam ir buvo įforminta tranzito procedūra.

LVAT, aiškindamas MAĮ 32 straipsnio, nustatančio mokesčių administratoriaus pareigas, nuostatas, yra konstatavęs, kad mokesčių administratoriaus veikla privalo griežtai atitikti įstatymų reikalavimus, būti pagrįsta teisinėmis ir faktinėmis aplinkybėmis, tiesiogiai susieta su įstatymų pavestų funkcijų ir uždavinių įgyvendinimu (LVAT 2005-06-08 sprendimas adm. byloje Nr. A-04-685/05, 2007-02-09 sprendimas adm. byloje Nr. A-180-127-07, 2011-06-27 išplėstinės teisėjų kolegijos sprendimas adm. byloje Nr. A-556-1105-11). Pažymėtina, kad tinkamas motyvavimas apima ne tik tinkamą teisinio pagrindo nurodymą ir taikymą, bet ir reikalavimą priimame teisės akte nurodyti pagrindinius faktus (LVAT 2020-02-12 nutartis adm. byloje Nr. A-486-575/2020). Taip pat teismas ne kartą akcentavo, kad esminė individualaus administracinio akto pagrįstumo sąlyga – turi būti nustatytos ne pavienės faktinės aplinkybės, o juridinių faktų visetas, būtinas ir pakankamas teisės normai taikyti (LVAT 2012-07-20 sprendimas adm. byloje A-520-2294-12, 2012-08-03 nutartis adm. byloje Nr. A-444-2366-12, 2015-02-18 nutartis adm. byloje Nr. A-398-442/2015).

Komisija daro išvadą, kad Pareiškėjai pateikus rašytinius įrodymus apie kitus ginčo prekės mato vienetus, mokesčių administratorius turėjo pareigą pagrįsti jų tinkamumą / netinkamumą, vadovaudamasis MAĮ 67 straipsnio 1 dalies nuostatomis, pagal kurias mokesčių administratorius turi pateikti pakankamai duomenų, įrodančių mokesčio ir su juo susijusių sumų apskaičiavimo pagrįstumą bei teisingumą, mokesčių mokėtojui. Nagrinėjamu atveju nustačiusi ne tik minėtus Muitinės departamento sprendimo trūkumus, t. y. nustačiusi, jog mokesčių administratorius prekių svorio (kg) kriterijaus kitų kriterijų (vienetų, pakuočių) kontekste neanalizavo ir dėl jų nepasisakė, tačiau nustačiusi ir akivaizdžius mokesstinės prievolės apskaičiavimo prieštaravimus ir neatitikimus, Komisija negali priimti sprendimo iš esmės, t. y. spręsti, ar tranzito procedūra, vykdyta pagal įformintą deklaraciją Nr. 24LTVR500000011232 (2024-04-02), užbaigta tinkamai / netinkamai.

Kaip minėta, Pareiškėja su skundu Komisijai pateikė iš prekių pirkėjo gautą importo deklaraciją Nr. 10228010/130524/5117590. Dėl Pareiškėjos Komisijai pateikto papildomo įrodymo, remiantis MAĮ 153 straipsnio 3 dalies nuostatomis, atsižvelgus į tai, kas nurodyta, ir įvertinus aplinkybes, jog Pareiškėjai papildomą įrodymą pavyko gauti po skundžiamo Muitinės sprendimo priėmimo, bei įvertinus aplinkybes dėl susidariusios geopolitinės situacijos dėl Rusijos Federacijos veiksmų, Komisija naujai pateiktą dokumentą priima ir prijungia prie bylos. Komisija pažymi, kad vien dėl Komisijai pateikto naujo įrodymo įvertinimo yra pagrindas perduoti mokesčių mokėtojos skundą centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo. Priešingu atveju, Komisijai įvertinus ir atsižvelgus į jai naujai pateiktą įrodymą, centriniam mokesčių administratoriui būtų užkirsta galimybė savo turimomis priemonėmis šį įrodymą patikrinti, taip pat atsirastų pagrindas skirtingam faktinių aplinkybių interpretavimui.

Atsižvelgdama į pirmiau išdėstytą, Komisija konstatuoja, kad ne tik dėl naujai pateikto įrodymo įvertinimo, bet siekiant pašalinti nustatytus trūkumus nagrinėjamame ginče ir teisingai įvertinti Pareiškėjos mokesstinės prievolės pagrįstumą, juolab, kad Pareiškėja pateikė prekių siuntėjo raštą, kuriame paaiškinta, kad svorio neatitikimas atsirado dėl techninės klaidos, bei prekių gavėjo raštą, kuriuo patvirtinta, kad buvo gauti visi 554 vienetai prekių ir pretenzijų dėl prekių trūkumo nėra, yra pagrindas Pareiškėjos skundą gražinti Muitinės departamentui nagrinėti iš naujo. Kaip minėta, dėl mokesstinės prievolės apskaičiavimo prieštaravimo gražinti Pareiškėjos skundą centriniam mokesčių administratoriui posėdžio metu paprašė ir Muitinės departamento atstovė. Dėl nurodytų priežasčių Muitinės departamento sprendimas yra naikintinas, o Pareiškėjos skundas perduodamas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo. Muitinės departamentas, nagrinėdamas Pareiškėjos skundą iš naujo, turėtų argumentuotai įvertinti visus jam Pareiškėjos teiktus rašytinius įrodymus dėl ginčo prekių kiekio bei tik Komisijai pateiktą importo

deklaraciją Nr. 10228010/130524/5117590 ir iš naujo spręsti klausimą dėl Pareiškėjos skolos muitinei įregistravimo pagrįstumo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 2 ir 5 punktais, n u s p r e n d ž i a:

Panaikinti Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2025-03-26 sprendimą Nr. 1AE-116 ir UAB „B“ skundą perduoti Muitinės departamentui prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos nagrinėti iš naujo.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskusti Regionų administraciniam teismui, skundą paduodant pasirinktinai: Vilniaus rūmuose (Žygimantų g. 2, 01102, Vilnius), Kauno rūmuose (A. Mickevičiaus g. 8 A, 44312, Kaunas), Klaipėdos rūmuose (Galinio Pylimo g. 9, 91230, Klaipėda), Šiaulių rūmuose (Dvaro g. 80, 76298, Šiauliai), Panevėžio rūmuose (Respublikos g. 62, 35158, Panevėžys) ar per Lietuvos teismų elektroninių paslaugų portalą <https://e.teismas.lt>. Skundas Regionų administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskusti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas.

Komisijos pirmininkė	Vilma Vildžiūnaitė
Komisijos narė	Gvida Ivanauskienė
Komisijos narė	Kristina Jakštienė
Komisijos narė	Raimonda Juodkaitė
Komisijos narė	Jurgita Narkevičiūtė